

Η ΕΣΣΔ, το ΚΚΕ και οι άθλιες «αποκαλύψεις» περί δήθεν ξενοκίνητου ΔΣΕ – Καταλυτική η σύγκριση. Του Γ. Μαργαρίτη

Τίτλος πρωτότυπου:

Η ΕΣΣΔ, το ΚΚΕ και οι “αποκαλύψεις” – Καταλυτική η σύγκριση

Αναδημοσίευση από το slpress.gr

[Μαργαρίτης Γιώργος](#)

01/02/2022

Διανύουμε αισίως το σωτήριο έτος 2022. Έχουν περάσει 31 χρόνια από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, από το τέλος δηλαδή της ΕΣΣΔ (Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών) και των άλλων Λαϊκών Δημοκρατιών. Επρόκειτο για το τέλος ενός πολέμου και, προφανώς, όπως συνήθως συμβαίνει στους πολέμους, υπήρξαν νικητές και νικημένοι.

Πραγματικά η ΕΣΣΔ ηττήθηκε και όπως συμβαίνει σε κάθε ήττα, εξωτερικοί και εσωτερικοί παράγοντες συνετέλεσαν σε αυτήν. Το εκεί καθεστώς δεν το δημιούργησε κάποια θεϊκή παρέμβαση και ποτέ, στην ιστορία του, δεν ισχυρίστηκε ότι είναι το τέλειο. Αντίθετα συνεχώς πολεμούσε με τον εαυτό του, προσπαθώντας να βρει τους δρόμους για τον μεγάλο πολιτικό και κοινωνικό του στόχο: την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος και το τέλος της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Οι εσωτερικοί αγώνες υπήρξαν το ίδιο σκληροί με τους εξωτερικούς – σε τελευταία ανάλυση αυτοί οδήγησαν στο τέλος του καθεστώτος, όχι οι εξωτερικές εισβολές. Στην ιστορική του πορεία ποτέ το σοβιετικό καθεστώς δεν ισχυρίστηκε ότι ο στόχος του ολοκληρώθηκε, ότι η “ιστορία τελείωσε”. Αυτό, με ισχυρή δόση αλαζονείας και έπαρσης, το ισχυρίστηκαν οι εχθροί του, εκείνος ο απίθανος Φράνσις Φουκουγιάμα και ο λόγος του έγινε λάβαρο νίκης για τον θριαμβευτή καπιταλισμό. Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσει κανείς, τριάντα χρόνια μετά, για το ότι οι απολογητές του καπιταλισμού έκαναν λάθος.

Εκτός εάν κανείς διακρίνει στον κόσμο μας κάποιον φωτεινό ορίζοντα στο κοντινό ή το απώτερο μέλλον για την Ανθρωπότητα. Νομίζω ότι πλέον ούτε ο

ίδιος ο Φουκουγιάμα ισχυρίζεται κάτι τέτοιο. Επειδή λοιπόν η ανατροπή του 1990, το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, δεν έλυσε κανένα πρόβλημα από τα όσα οι λαοί αντιμετωπίζουν, το σοβιετικό καθεστώς, η ΕΣΣΔ, δεν μπορεί να αφηθεί στην λήθη του χρόνου, δεν μπορεί να ξεχαστεί.

Μπορεί όμως να στιγματιστεί, να παρουσιαστεί ως ένα απάνθρωπο και βάρβαρο καθεστώς από εκείνα που απεχθάνονται οι άνθρωποι – όπως σχεδόν απεχθάνονται σε όλες τις εκδοχές των θρησκειών την κόλαση. Σε αυτό το πεδίο οι διαρκείς “αποκαλύψεις” αποτελούν ένα βασικό όπλο. Παραδόξως αποκαλύπτονται τα ίδια και τα ίδια, τα ήδη γνωστά δηλαδή, σε τακτά χρονικά διαστήματα.

“Αποκαλύψεις” για τη βοήθεια της ΕΣΣΔ

Ο “διακεκριμένος” (παράξενο πως ετούτος ο προσδιορισμός αναφέρεται μόνο σε “ιστορικούς” που λένε ό,τι οι ισχυροί θέλουν να ακούσουν) Ρώσος ιστορικός του αμερικανικού πανεπιστημίου Τζων Χόπκινς, [Ρατζένκο](#), “έφερε στο φως” τέσσερα έγγραφα που [αφορούν την Ελλάδα](#). Ο ίδιος τα παρουσίασε ως “άγνωστα” και “αποκαλυπτικά” για τον ρόλο του Δημοκρατικού Στρατού της Ελλάδας και του ΚΚΕ στον Εμφύλιο Πόλεμο. Τα περίφημα αυτά έγγραφα έγιναν αντικείμενο πλήθους δημοσιευμάτων και συζητήσεων στην χώρα μας. Κάτι ως αρχή νέας θεώρησης της ιστορίας της περιόδου αξιολογήθηκαν!

“Καταστροφές και Θρίαμβοι”: Ένας αντίλογος – Περίοδος 1821-1830

Δεν θα σχολιάσω το πρώτο από αυτά – την περιγραφή της ενθουσιώδους λαϊκής υποδοχής ενός Σοβιετικού αξιωματικού στην βόρεια Ελλάδα. Έχει τον σκοπό του αυτό το έγγραφο: να αποδείξει σε πιο βαθμό “ξεγελάστηκαν” οι Έλληνες από τους κομμουνιστές εκείνον το δύσκολο καιρό. Αφού ετούτο αποδειχθεί, οι “αποκαλύψεις” προχωρούν στα πιο ουσιαστικά. Τα ουσιαστικά είναι η στρατιωτική βοήθεια που πήρε ο Δημοκρατικός Στρατός από την ΕΣΣΔ και τις Λαϊκές Δημοκρατίες.

Από αυτήν την “αποκάλυψη” και μετά έχω λόγους να αισθάνομαι και προσωπικά θιγμένος. Πριν από 22 χρόνια δημοσίευσα την “Ιστορία του Ελληνικού Εμφυλίου Πολέμου”, περίπου 1.300 σελίδες. Σε αυτήν περιέγραψα εκτενώς το είδος, τους όρους και τον τρόπο, με τον οποίο συνέδραμαν η ΕΣΣΔ και οι Λαϊκές Δημοκρατίες τον αγώνα του Δημοκρατικού Στρατού της Ελλάδας. Προφανώς, όμως, το έργο μου δεν περιβάλλεται από την αίγλη ενός πανεπιστημίου Τζων Χόπκινς και δεν είμαι –ελπίζω και προσπαθώ– από εκείνους που προσπαθούν με το έργο τους να είναι ευχάριστοι στους ισχυρούς. Εξαιτίας αυτών των αμαρτημάτων απλά... δεν υπάρχω, ούτε εγώ ούτε οι 1.300 σελίδες που έγραψα.

Ας κλείσω όμως αυτήν την προσωπική παρένθεση. Το τρομερά “αποκαλυπτικό” στα έγγραφα του κ. Ρατζένκο, αναφέρονται στην στρατιωτική βοήθεια που έστειλε η ΕΣΣΔ στον Δημοκρατικό Στρατό και στο ΚΚΕ. Εξοπλισμός πεζικού και 60 πυροβόλα... Φυσικά και 100.000 δολάρια... Αλλά δεν περίσσευαν ούτε καν άρβυλα! Θα μπορούσε να είναι αστείο αν απλά δεν ήταν χυδαίο. Μιλούμε για έναν πόλεμο ανάμεσα σε δύο ελληνικούς στρατούς και σε δύο παρατάξεις, φορείς διαφορετικών ταξικών συμφερόντων.

Η εμπλοκή Βρετανίας και ΗΠΑ

Πόλεμο που κράτησε περισσότερο από τρία χρόνια και προκάλεσε 60.000 νεκρούς. Η μία πλευρά, η κυβερνητική, είχε στο πλευρό της αρχικά την Βρετανική Αυτοκρατορία και στη συνέχεια τις ΗΠΑ. Στηρίχθηκε από αυτές, εξαρτήθηκε από αυτές, καθοδηγήθηκε από αυτές. Οι Βρετανοί είχαν δύο δικές τους μεραρχίες στην πρώτη φάση του Εμφυλίου. Οι Αμερικανοί πέντε χιλιάδες “συμβούλους” στην ουσία αληθινούς διοικητές των κυβερνητικών μονάδων. Συν τον πραγματικό αρχιστράτηγο, τον στρατηγό Βαν Φλητ.

Ο κυβερνητικός στρατός εξοπλίστηκε με κάθε είδους όπλο από τις δύο αυτές δυνάμεις. Μόνο η στήριξη των ΗΠΑ αποτιμήθηκε σε περισσότερα από δύο δισ. δολάρια της εποχής (πολλαπλασιάστε επί δεκαπέντε τουλάχιστον για την σημερινή αξία). Και ο “διακεκριμένος” ιστορικός έχει να μας πει ότι το άλλο στρατόπεδο πήρε 100.000 δολάρια από την ΕΣΣΔ! Μα την αλήθεια! Τι “αποκάλυψη”!

Η αμερικανική παρέμβαση στον ελληνικό εμφύλιο – Εκστρατευτικό σώμα;

Το επόμενο έγγραφο “δικαιώνει” το περίφημο Τρίτο Ψήφισμα του 1946. Αυτό με το οποίο άρχισαν οι μαζικές εκτελέσεις που ξεκίνησαν τον Εμφύλιο. Την «*απόσπασιν μέρους εκ του όλου της Ελληνικής Επικράτειας*». Υπογραμμίζεται σε αυτό η φράση «*...με την μίνιμουμ επιδίωξη να του αποσπάσουμε (του εχθρού, των κυβερνητικών) ένα σοβαρό κομμάτι από τη βόρειο Ελλάδα*».

Το υπονοούμενο σαφές: το ΚΚΕ στόχευε στο να αποσπάσει ελληνικό έδαφος για να το δώσει στην Αλβανία ή όπου αλλού! Αλλά ούτε και εδώ ο “διακεκριμένος” και τα έγγραφα του λένε κάτι το νέο. Απλά διαστρεβλώνουν έντεχνα το παλιό. Από τον Σεπτέμβριο του 1947 ο Δημοκρατικός Στρατός εφαρμόζει το “Σχέδιο Λίμνες”, το οποίο στοχεύει στην δημιουργία μια μόνιμης και σταθερής ελεύθερης επικράτειας στην βόρεια Ελλάδα.

Επαναφορά διχασμού

Στην επικράτεια αυτή θα μπορούσε να εγκατασταθεί η Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση σε τρόπο ώστε αποκτήσει κρατική οντότητα και να διεκδικήσει την διεθνή αναγνώριση. Οι τιτανομαχίες ανάμεσα στον κυβερνητικό στρατό και τον Δημοκρατικό Στρατό στο μέτωπο της Πίνδου στα 1948-1949 για την προάσπιση ή την κατάλυση –όπως το θέλει κανείς– αυτής της ελεύθερης επικράτειας έγιναν.

Ας αφήσουμε όμως το χθες και να επανέλθουμε στο σήμερα. Σε τι χρησιμεύει σήμερα η επιμονή στο ότι οι κομμουνιστές υπήρξαν όργανα ξένων δυνάμεων που επιβουλεύονταν την ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της Ελλάδας; Σε τι χρησιμεύει σήμερα η επιμονή στην εγκληματική φύση του σοβιετικού καθεστώτος και των κομμουνιστών; Σε τι χρησιμεύει σήμερα η περί προδοτών της φυλής και του έθνους φιλολογία και οι “αποκαλύψεις” περί έμφυτης διάθεσης προδοσίας των εχθρών της παρούσας κοινωνικής τάξης στην χώρα;

Ειλικρινά είναι να απορεί κανείς. Δεν είναι μια συζήτηση που μπορεί να εξυπηρετήσει την “συντηρητική” παράταξη στην χώρα μας και την άρχουσα τάξη. Σε τελευταία ανάλυση δεν συμφέρει αυτούς τους χώρους η συζήτηση περί “κυνηγών κεφαλών”, περί διαπόμπευσης πτωμάτων, περί στρατοδικείων, περί Μακρονήσου, Γιούρας, Άη Στράτη. Εξάλλου άλλοι τα έχουν αναλάβει αυτά στον ελληνικό χώρο –

πάλι για “διακεκριμένους”, “αρίστους”, εξ’ αμερικανικών επιφανών ακαδημαϊκών ιδρυμάτων ορμώμενους πρόκειται. Για κάτι τύπους που θεωρούν ότι η Ελληνική Επανάσταση έγινε για να απελευθερωθεί η Αγγλία! Εάν δε κανείς θέλει να μιλήσουμε για “απόσπαση μέρους εκ της ελληνικής επικράτειας”, μην πάμε μακριά: τα έξι μίλια στο Αιγαίο ή έξω από την Κρήτη, η παραίτηση από εθνική κυριαρχία σε Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο έχουν πολλά, στο σήμερα, να μας πουν γι’ αυτό.